

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

S Ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Quæ cuius est fortuna hodie quæ quisq; secat spem. **Quis** verbi composita sunt. **Consecro** quod est etiã seu totum seco. **Lice.** lib. j. offi. **Ad** agendũ etiã est vt ea facere ne videamur irati: sicut ad vendũ & ad consecandũ: sic & ad hoc genus castigandi raro inuitis veniemus. **Lircũ** seco. **Lato** de re rust. Quãtũ putabis ei rei factis esse vini: tot vites ablaqueato & signato: earũ radices circumsecato & purgato. **Deseco** de ortum seu de aliqua re seco. **Colu.** libro. ij. **Et** bubus ceterisq; pecudib; optime desecta p̄bet. **Et** li. ij. **Si** fieri pot: iuxta aliquẽ modũ ferrula desecato. **Disse** co varijs modis seco dilatio. **Vide** in dictione **Disse** catus. **Esco** extra seco: exercido. **Lactã**, lib. j. **Et** eum cũ pellice deprehensum exercitis virilibus semiuirum reddidit. **Colu.** lib. ij. **Arbo**rem quã inserere voles diligẽter exercato ea parte quæ maxime nitida est. **In** seco intus seco. **Idem** lib. v. **Sequenti** deinde anno insecatur superio: pars curuature vsq; ad medullas **In**terseco per medium seco. **Deseco** perfecte seco. **Pro**seco seco. **Unde** profecta ceta quæ sacrificijs adhibentur. **Deseco**: precido ante seu prius seco. **Col.** libro. ij. **Radice**m harundinis acuta falce profecta impãdẽti pluuia disponit. **Reseco**: rescindo: de aliquo exercido. **Idem** in eodem. **Ceterem** vineam si in summo radices habebit resecare nolito: alioqñ etiã nouellam vineam que ex refecione enata fuerit vini inuile habebis. **Licero** in **Lel.** pro restingo posuit. **Neq;** id ad viuum reseco: vt illi qui hęc subtilius disterunt: forsitan reseres: ad cõmunẽ utilitatẽ parum. **Sub**seco subtrus / seu paulatim seco. **Colu.** libro. ij. **Quedam** etiã subterraneæ pestes adultas segetes radicibus subsecis enecant. **Et** omnia habent penultimam correptam.

Secio modo concisio d̄: modo pars dimidia: vel aliq; pars honorũ qua quis mulctat. **Cesar** cõ. ij. **Post**ridie eius diei refractis portis cũ id defenderet nemo atq; intromissis militibus nostris / sectionẽ eius oppidi vniuersam cesar vendidit.

Secura ipsa secio. **Pli.** lib. xxvij. **Et** quidẽ **Lalaides** tali sectura formã. **Itẽ** lecture cauerne subterraneæ q; a terra secte. i. diuise sũt. **Cesar.** com. iij. **Quibus** fortiter resistentibus vineas turrelsq; egit: illi als eruptione tentata: als cuniculis ad aggerem vineasq; accis: cuius rei sunt longe peritissimi aquitani: p̄pterea q; multis locis grare secture sunt.

Sectile pe. co. quod sectũ est aut excidi potest. **Sectile** porrum dicit sectũ & sua sponte concilium. **Nam** concilium & sectum introitus videt. **Yuuẽ.** **Quis** tecum sectile porrum sutor?

Sectiuus a. um. pe. p. vt porrũ sectiuum q; folia eius sepius secantur vt profundius crescat. **Duo** em̄ sunt porri genera: vnũ capitatũ: alterũ sectiuũ. **Col.** **Por**rum si sectiuũ facere velis densius satum hæperunt priores relinquunt: et ita cũ in creuerit secari.

Sectores q; spem sui lucrĩ securi bona d̄natorũ emebãt in auctionibus ac postea p̄ compendio venditabãt: q; empra sua profecant. **Unde** a **Lice.** **D.** **Antoni**us sector: pompeij appellat: quoniã in subbassantiõ bona. **En.** pompeij redemerat. **Li.** pro **Roscio.** **Me**scis per ista rãpota eosdẽ fere sectores fuisse bonorũ et colorũ. **Item** sectores sunt qui ex damnatiõẽ accu sati dimidiũ bonorũ expectant aut certe aliquã partẽ et id persequuntur.

Sector: aris. frequenter sequor: quod fit cũ quis aliquẽ sequi frequentat: vt cũ possit vel videre vel alloqui. **Plau.** in **Lis.** **An**im sectatus sum clamore per vias. **Est** et sectari continue sequi: vt fit cũ quempiã in sermõnibus: in sententijs: in disciplinis & ceteris factis sedulo perpetuoq; sequimur ac imitatur. **Unde** et secte philosophorũ. i. ductus. **Terẽ.** in eu. **Ibi** homo

cepit me obsecrare vt sibi liceret discere id a me: sectari iusti si potis e. **Quis** cõposita sunt **In**sector: cõsector. **Lact.** lib. j. **Qui** si asino aut iui aut cani facultas loquẽdi tribuat: querasq; ab his quid sibi velint cũ feminas tam rabide consecant: vt vix diuelli queant. **In**sector: persequor.

Secta a sector / seu a sectus ductus fieri cõstat. **Et** inter philosophos e aut philosophijs similes: vt platonici aristotelici. **Græcia** heretis dicit. **Col.** li. ij. **Quare** antiquissimũ est formã huius operis cõscribere quã velut sectã legemos in proficendendis agris sequant agricolæ. **Hinc** consecraneus q; eiusdẽ secte est. **Aug.** lib. p. de ciui. dei. **Quanto** humanius & tolerabilius cõsecraneus tuus platonius apulcius errauit.

Secarius veruer qui gregem agnor; precedens dicit. **Secula** penul. cor. falsã a sectando dicta hæc vitũtur qui in prætis herbas secant.

Securis instrumentũ ad secanda ligna: qñ semi quiris: vt inquit **Ser.** **Sabini** em̄ quirim bastam appellat. **Cirg.** libro. ij. **Aratam** quatiens carpeia securim. **Huius** instrumenti inuentrix fuit penthesilea amagone. **Unde** & amagones securi gerit a poetis dicit sũt. **Ali** quãdo securis ponit pro dignitate & magistratu qñ consules habebant: r̄g. **lictores** qui gestabant falces virgarũ securibus alligatos. **Huius** diminutiũ est **Securicula**.

Securus tranquillus / qui sine cura est: quasi seorsum a cura. **Et** dicitur a tutus q; securus dicitur is qui non timet etiã si imminet periculũ. **Tutus** e extra periculũ **Quis** etiã timet. **Aliquãdo** securus capitur p̄ contẽptore. **Cirg.** **Securus** amorũ germane. **Hinc** securitas tranquillitas.

Securo as. securũ factio. **Aug.** lib. **Soli.** **Quæ** cũ confidero cõtemiscũt omnia ossa mea: qñ non securat hõ viuens super terrã. **Et** lib. ij. acad. **Et** si in quõs fors tasse aberrauero: securabis id: vt deinceps hõmõ de legationẽ non pertimescam.

Secale penul. pro. frugis genus tantũ ad arcendam famẽ vtile secũ: sed gracili stipula. **Huius** miliũ miscetur panisq; fit melior.

Secoz & focoz dicit qui in corde nihil se ad p̄bitates exercet: et qui tardus vel negligens est in cõsulendo meditando. **pspicientes** quid opus sit factõ. **Com;** postũ nomen ex se & coz: quasi seorsum a corde. **Hinc** secordia & focordia pro ipso vitio quo quis in hõmõ tardus aut negligens est.

Secubo secubas penultima correpta. **Quere** in dictione **Libo**.

Secundus a. um. quod immediate sequitur primũ: id e quod secũdo loco est: et tam numerũ q; ordinem denotat. **Per** translationem ponitur p̄ prospero q; ita vt volumus fecer. i. sequatur: vel q; que adiunt pro spera esse dicunt. **Hinc** secũda fortuna que vñ nobis adest: vel nobis obsequit. **Et** res secunde que pro nostro desiderio sequuntur. **Cirg.** **Et** seruare modũm rebus sublata secũdis. **Et** secundo flumine nauigat qui aqua sequente nauigat. i. in eam partẽ fluentem ad quã tendimus. **Sicut** aduerso flumine nauigat: q; contra aquã nauigat.

Secundũ aduerbialiter ponitur pro iuxta: siue prope. **Nã** quod secũdo loco est prope est. **Ser.** **Sul.** **Duo** vulnẽra accepisse: vnũ in stomacho: alterũ in capite sũm aures. **Aliquãdo** sumitur pro post: quasi secũdo loco. **Quintili.** **Nam** quod vnũ mihi sũm patrem fortuna videbatur parasse presidiũ id ego sperare in alia sorte non poterã. **Lic.** **Pro**pterea autem & sũm de os homines hominibus maxime viles esse possunt. **Aliquãdo** significat pro: vt sũm te litẽm do: sũm me iudica: id est pro te pro me. **Sue.** in **Laudianũ.** **Ab** sentibus secundũ presentes dabat. **Aliquãdo** in: vt

Sed quietem. i. in quiete. Idem in Augu. Affirmauit ipsum esse cuius imago fm quietem sibi obuerfata fit. Aliquando super. Sal. in Aug. Secundo ea vti de liberatus vtere. Aliquando ad emulatione: vt fm pythagoram viuo. i. similiter illi. Aliquando eam vim habet quam iuxta sententiam: vt fm Platonem: fm Aristotelem.

Secundo aduerbium. Adodo significat: vt primo/secundo/tertio. Dodo bis: vt secundo consul: id est bis consul. Et secundo ea monuerat. i. bis. Dodo rursus. Cic. Semel homine allocutus fuerat an secundo mihi redeunda esset ignorabam.

Secundo loco ornate dicit pro eo qd est secundo.

Secunde aru tantu pluraliter: pro mebrana illa qua parus obuolutus vtero prodit dicit q nascere infantem sequant. Pl. Draffice fementi contra ardore febrili facit: et stomachi vitia r ad secunda. De etiam volum appellatur.

Secundarius a. um. quasi secundi ordinis: vt panis secundarius vulgaris dicit: et cibarius. Sue. in Aug. Libi minimi erat: atq vulgaris fere: secundarium pane r pisciculos minutos maxime apperebat. Pl. libro. xviii. Preterea sosis semodiu et cibari: quod secundariu vocant lectarios quattuor: surfuris sextarios tondet. Dicit etia secundus dicit. Hozia. Dasti illi quis r pane secundo.

Secundo as. prospero. Doper. Jam liquidum nautis aura secudat iter. Hinc obsecudo as. de quo alibi.

Secus prepositio significat prope. Hoc est qd in mente fecat: id e sequit vt secus decursum aquaru serunt falces. Aliquando est aduerbium: et significat aliter: presertim quando non/vel haud secum comites habet. Arg. Haud secus androgeus visu tremefactus abibat.

Secus quida a secus deriuanti: quida a sero. An qnq sumitur pro positio: quado qd minus vel tardius. Arg. Nec secus omnis in vngua arboribus positus secto via limite quadret. Apul. Nec eo secus approbatur tibi nuc etia firmitas animi mei. Actius. Si forte paulo q venia secus. Secu a veteribus dicebatur libi quod in sacrificio secepta secatur.

Sed constructio quadoq inceptionis est. Ter. in an. Sed pampbilu video pro atq. Quadoq discretius: vt si dica Non sapiens sed miser es.

Sedeo es. sedi: solum suis neutru fit. Inuenitur tame in tertia persona passiu vocis prolatu. Hiero. li. iij. Re. Et domicula in qua sedebat ad iudicandu erat in media portici simili opere. Componitur aut sedeo a se r eo: quasi seorsum eo. Na seorsum ire videtur et quasi a ceteris separari dum sedemus. Quiddam a do fieri existimant: q qui sedet seorsum dare se videtur. Estq sedere oppositu stare/seu pergere. Plau. Si non vbi sed eas locus est: at est vbi ambulat. Dicimusq sedeo sup equu/et sedeo equo. Hier. in libro numeri. Stetit angelus dñi in via contra baalam qui sedebat asine. De ambibus vero sedere dicit in loco altiore esse: vt passer sedet in recto. Lornis sedet in arbor. Arg. Nocte sedens seru canit impotens per vmbrias. Quintil. Et si queratur an sit credibile super caput valerij pugnantis sedisse coruum qui os oculosq hostis galli rostro atq alis euerberaret. Ita em de ambibus sedere dicitur: vt de homine dum sedet super equu quocunq modo: aut quocunq corporis habitu ibi maneat. Aliqui ignauia cessatio: nemq denotat. Arg. Sedent spectentq latini Ter. An sedere oportuit domi virgine tam grande Aliq sedere ponit pro placere: et tunc cum datiuo pluris. Arg. Idq pro sedet enee. pbat auctor accedes. Hier. in deuterio. Si aut postea no sedent aio tuo: dimittes ea libera. Aliq p manere/immorari.

Liu. li. ij. de secudo bel. pu. Ad horreu fuit presidiu penis sedentibus ad Trebia. Aliq sedere est pñit capere: considerare: vt Celsa sedet eolus arce. et Tur nus secreta valle sedebat. Plau. Sine iuxta aram sedea r dabo meliora consilia. Et fm Augures sedere est auguriu captare. Na post designatas celi partes a sedentibus captant auguria. Huius verbi coposita sunt Assideo: Confideo simul sedeo. Cic. lib. acad. Confedimus omnes tum varro ita exorsus est. Circu sedeo/dissideo/desideo/insideo/obfideo/psideo/pofideo/resideo/subfideo/et supfideo. In quibus syllaba si corripitur.

Sedes: locus in quo sedemus q et sella r sedile dicitur Interdu ponitur p habitaculo: ac domicilio. Cigar. Crescenti em populi multitudine mutare sedes statuerunt. Interdu pro sepulchro. Arg. Sedibus vt saltem placidis in morte quiesca. Interdu p podice r ani circulo. Galen. Funt de nigra cholera quado in venas circa sede densius incidit. Plin. lib. xvii. Cinis famento u vitiuq r vinaceoru codylomartia r sedis vitis medetur.

Sedicula: parua sedes: sicut edicula ab edes.

Sedile pe. pro. locus ad sedendu a sede dicit.

Sedentarius a. um. quod sededo fit. Unde sedentariu laboru dicitur qui sedendo contrahitur. Apul. Et etia fatigatione sedentariu in cessus vegetariu dicitur. Et sedentaria opera q sedendo fit. Col. Neq em sedentaria eius opera est: sed modo ad relia debet accedere: modo eos qui cibum familie conficiunt inuisere. Sedentariu qui sedendo opus faciunt sicut futores: vt est apud Plautu in aul.

Sedum herba que et temperiua dicitur a semp sedendo: vt vel Derula inquit qua Anagoru alio nomine vocant: banc alii Gadum: alij Selunium vocant nascit in regulis r apud nostros Bergomates Dreghina dicitur.

Seduculu quasi suducula dicitu genus flagelli est quod vapulantes sudare faciat.

Sedulul penul. cor. teste Donato et Nonio: dicitur qui ex animo r sine dolo institer intentus est: vt sit quasi assiduus: quia negligetes dolo dicunt. Hinc sedulitas. p instanti et fideli officio ac diligentia. Sedulo aduerbium secus a dolo: sive vt dicere solemus realliter institer/diligiter: quasi assiduo: hoc est sine intermissione. Augu. lib. v. con. Sedulo agere ceperat propter quod veneram.

Seditio a se: hoc est seorsum r itio componit qd nome fit ab eo is. nisi velimus ab ipso verbo eo: copositio nem intam fuisse: vt sit sedeo is. Suis in vtu no sit. Cic. lib. vj. de repu. declarat seditiois proprietate a dissensione ciuili dicit esse q seorsum est alii ad aliu. Est em pprie cu populo discordante itur ad manus: qe describit Arg. Ac veluti magna in populo esse sepe coorta est Seditio: seuitas animis ignobile vulgus. Hanc facies et fara volant furor arma ministrat. Similiter seditio in exercitu dicit in classe: in campo et vbiqunq est multitudo hominu. Hinc seditiosus qui seditioe amat.

Seditionarius qui seditioem facit. Unde scribitur distin. l. vii. Seditionarios statumus nunq ordinandos clericos.

Sedo as. a se et do coponitur r multa significat vt sunt res de quibus agitur: que tame ad vnum r edeunt. si mitigo/placo/lenio/remoueo/frenio/eritigo: r alia. Salu. Namq animus impurus dñs dominibusq infestus neq vigiliis: neq quiete sedari potuit ita conscientia mente exercita verabat. i. pacari. Cic. lib. iij. ad heren. Et hic striens qmaxime loquatur: neq habeat qui stim suam sedet: id e extinguat. Alie etia significaciones legendibus obuenient. Quidam

cū diph. scribunt: vt sit sedo quass sanū do: hoc est ab
 ira et furore ad lenitatem animi reuoco. Hinc sedatio:
 de qua Cicero lib. j. officii. Temperantia et modus:
 omniūq; sedatio perturbationis animi.
 Seduco is. penul. pro. pprie seorsum duco ab alijs q̄st
 de rebus aliquibus locuturus. Licet. Trebo. De a re
 viro optimo seductus ē tuoq; beneficio adhuc viuūt
 hec pestis. Plaut. in aul. Eo nunc secreto ego te huc
 foras seduxi. Cic. lib. j. rus. ad animū transiit. Cū
 a negotio omni auocamus animum quid inquam
 agimus nisi animum ad seipsum aduocamus: secum
 esse cogim⁹ maximeq; a corpore seducimus? In ma/
 lam partē per translationē significat decipio. Terē.
 in an. Etiam nunc me seducere istis dictis postulas.
 Cicero pro. Flac. Plus est pro depono: cum inquit:
 Remittant spiritus: comprimāt animos suos: sedu/
 cant arrogantiam.
 Seductile penul. cor. qd̄ seduci. i. decipi potest. Augu.
 lib. ij. con. Calcabat me inimicus inuisibilis et sedu/
 cebat me: q; ego seductilis eram.
 Seges. pprie fruges eorū seminū ex quibus conficitur
 panis nondū demessa. Quāq; accipitur p̄ ipsa humo
 ad accipiendā semina subacta nondū sata. Nam qñ
 ager satus noualis dicit. Unde Var. ait. Seges d̄
 quod arari: sed necdum satum est: a sata. i. semine.
 Virg. Illa leges demū votis responderat avari Agri
 cole bis que solē bis frigora sentit. Plin. li. viii. Se/
 geres que interquieuerē fundunt rosam odoratiores:
 satia adeo terra non cessat parere.
 Segeria dea quā p̄scicolebat vt letas faceret segetes.
 Segmenta pprie segmenta. i. sectiones a secādo quasi
 secamenta et ramēta. c. in g. mutata: vt a fungo signē
 tum: a stringo stringentium. Quod ex Plinio intelli/
 ligi potest: cū secandorum marmorū rationē afferens
 ait libro. xxxv j. Crassior arena lapidibus segmentis
 teritur: et plus erodit marmoris. Bel. Anguī dialis
 et capilli segmenta subter arborē scilicet terrā ope/
 riunt. Hiero. Segmenta eboris in medelas varias
 assumuntur. Segmenta etiā incisura et virgule secte
 ex gemis et vnionibus. Unde partes et vt ita dicam
 membra mundi in que vniuersa terra digeritur: que
 nostri circulos greci paralellos appellant et climata
 segmenta dicuntur. Plin. lib. vj. Plura autē sunt se/
 gementa mundi: principū habet indig pars versa ad
 austrū patetq; vsq; ad arabia: et rubi maris acco/
 las. Idem. Quod superest terrarū tribus assignatur
 segmentis. Et quoniam ornamentū colli quod monile
 vocatur ex segmentis fieri cōsueuerit. ex bracteolis
 argenteis aureisve segmentū etiā appellat. Gal. ma.
 Datū est mulierib⁹ vt segmenta aurea gestarēt. Juue.
 Segmenta et logos habet et flammae sumit. Sunt
 etiā qui ibi segmenta interpretent fasciolas que in ordi
 ne vestis extrema parte assute iuncte et ornamento sint
 indumentis mulierib⁹: vel quibus noua nupta ami/
 citur: vt ait probus. Alij accipiunt pro margaritis et
 murenalis: hoc est torquibus.
 Segemate vestes dicunt purpuree segmentis. i. bra/
 cteolis/sanctolis/meandris: et orbiculis variegāter
 interte. Quod lib. iij. de arte. Quid de veste loquar
 nō iam segmenta requiro. Nec q̄ de tyrio murice lana
 rubet. Quicqd̄ etiā ex tenuissimis segmentis vermicu/
 latum cōpositū est etiā si segmenta lignea sunt: segmē/
 tarū dicitur. Juue. Et segmētatis domus inter paruula
 tūnis. i. vermicularo emblemate pictis: vel p̄ segmē/
 nibus. i. tenuissimis lignis ramētis ac versicolorib⁹
 depictis: quibus etiā intelligi possit segmēto tectis: hoc
 in pauimentis Tessellatū dicit de quo alibi. Oma/
 mentū quoq; equorū a collo in pectus prependens
 Segmentū dici potest.
 Segmen idem quod segmentū. i. sectiones: a quo sunt

p̄segmen et resegmen.
 Segmentarij qui velles ex auro laborant.
 Segnis quasi seorsum a recto nitēs ginterposita causa
 euphonia. Et forte magis ad differentiā sentis. Com
 ponitur igit segnis a se et nitō. Vel dicit segnis q̄st
 sine igne. Unde segnis homo. i. tardus et ignarus:
 sicut econtrario ardens p̄ festinate et acuto ingenio.
 Virg. lib. iij. Dauid segnis straro surgit palinurus
 et omēs exolat ventos. Interdū ponit p̄ infēdū
 et inuili. Idē lib. j. geoz. Segnisq; bozeret in aruis
 Lardus. Hinc segnicies siue segnicia/tarditas/ne/
 gligētia ad agendū: q; vt festus inquit: sit sine nitē
 do quid vtile et honestū. Socordia vō est negligētia
 in consulendo meditando p̄spiciendo quid opus sit
 facto. Terē. in an. Enimvero dane nihil loci ē segni/
 tie neq; socordie. Quādoq; segnicies dicit infēdū/
 tas. Plin. Hinc negligētia cultorū: hinc agrorum
 segnitias. Legit et segnitias pro segnitia. Lic. lib. de
 orato. Et quando de prudentia diximus: castigemus
 etiā segnitatem.
 Segoburga oppidū celtiberie vbi Sertorius et metell⁹
 p̄elium commiserē.
 Segrego as. penult. cor. ex se et grego. Unde et cōgre/
 go que sunt contraria. Est enim segregare ab alio:
 numero: vel societate vel grege separare. Terē. in
 ecy. Nam si ita est vt hęc nunc pampbilum vere a se
 segregari.
 Seir mons in terra Edom in quo habitauit Esau in re/
 gione gabalena: ex eo q; Esau pilosus esset et hūpi/
 dus: seir. i. pilosū nomē accepit.
 Seiuigi et seiuiges penul. cor. dicunt equi sent ad vnum
 currū addibiti. Apul. in floridis. Tir cui omēs puia/
 tiē quadringes et seiuiges currus vbiq; gentium po/
 nere gratulantur.
 Seiuigo seorsum iūgo: et perse pono: siue separo. Ci/
 lentulo: Tibi autē multo notior atq; illustrior: meus
 in te animus esset si hoc tēpo omni quo seiscū fut/
 mus et vna et romę fuisset.
 Selemere lapis in perlide: cui⁹ interior candor vt scri/
 bit Aug. lib. xj. de ci. dei. cū luna crescit et deficit.
 Selibra dimidia libra.
 Seligo is. pe. cor. seorsum colligo secerno. Li. de opti.
 genere dicendi. Que exēpla selegissem nisi vel nota
 esse arbitrarer: vel posse eligere qui querent.
 Seliquastra genus sedilium est antiqui gener⁹ d. littera
 in l. cōuersa: sicut et in sella et solio factū est: q̄ omnia
 a sedendo dicta sunt. Ac Siliquastrū herba boten/
 sis que alio nomine Dyperitis nominatur: vt memi/
 nit Plinius.
 Sella quasi seda a sedendo. Et erat apud romanos ma/
 gistratum edilis et pretoris sedes qua per urbē ius
 dicentee componebantur. Hęc autē d̄ popop. sel/
 lam dicunt.
 Sellaria dicta sunt loca in quib⁹ sedes disponi solebāt.
 Plin. lib. xxij. Atq; ex omnibus que retuli clarissi/
 ma queq; in vrbē iam sunt dicata a Tethasiano prin/
 cipe in templo pacis: aliq; eius operibus violentia
 neronis in urbem pueta et in sellariis domus auree
 disposita. Sue in Tibē. Secessu vero capienti etiā
 sellariam excoxit aut sedem arcanarum libidinum.
 Huius diminutiū est Sellariola Var. In sellari/
 olis vagus popinus.
 Sellularij opifices qui sedēdo opus faciūt quos Livi.
 lib. viij. scribit milite minime apros. Sic sedentarij
 opus: de quo supra.
 Seleucus fuit vnus ex principibus Alexandri qui pri/
 mus post alexādrī mortē regnauit in syria: annos. xl.
 Fuerunt et alij seleuci.
 Seleucia: prima syrie ciuitas vt inq̄t Sera. iuxta quā
 Dronces affluit annis: hanc alij a Hicayote: alij a

et pote que filii concubiti expetierit: et equi vsq ad coitu adamasse dicat. De hac Plutar. in apophthegmatis scribit. Semiramis quod sibi sepulchru construxerat inscripsit litteris. Quicunq rex pecunias indiguerit: patefacto monumento quot voluerit accipito. Itaq Darius sublato lapide pecuniaru nihil inuenit: sed alias reperit litteras que hec diceret. Mi malus vir es: ac nimis infatigabilis cadaveru loculos no moueres. Semiramis lingua syria aue significat. Namq ab aubus ad huc infans nutrita dicitur. scribit Gal. mar. Dum die quadam circa cultu corporis occupata esset: et natiaret illi babylonie defecisse: soluta adhuc altera parte criniu protin' ad ea expugnanda cucurrit: nec prius decoru capilloru redegit in ordinem q tata videri suam potestatem restituerit. Datus penulti. cor. est. Iuue. Quod neq in assyrio pbaretrata semiramis orbe. Exercitum scribit Suidas ipseus περ του μεν μυριαδας ιππικου λεκαου Δρεπαρηφορω Δε αρματωρ μυριαδας δεκαοφρωρ επικαμνηλων μαχομερω τοισου πλνθος αλλω Δε καμνηλων μυριαδας εικοσι βυρσοσ Δε βωωρ ωμοδεση τωρ εισ λ μυριαδας ραου ραυτη γεισ θα τρωσχιλαου: et multa alia q prosequit admiranda.

Senoueo es. penul. correpta seorsum moueo. Augu. lib. v. cō. Statimq cognitu manu apprehensa senouit a turbis: et tanti mali causam querēs: quod gestū esset audiuit.

Sempiternū qst semp eternū: vide in dictione perpetuū. Semperviuū. herba que grece Βιζον dicitur. est semp iua viuo: herba hec folio carnosio leni atq oblongo. Duo eius genera sunt. Daus in scilicibus vasculis feritur qd aliqui bupbthalmion a similitudine: hoc ē bouis oculū vocant boue em bos οφθαλμοσ οculus. Alii ζωοφθαλμοσ: hoc est animalis oculum ζωωρ em est animal και οπτο εοπισο οραω ερθεροφθαλμοσ. Alii hypogefcon quonia fere in subgrundis nascit. Alterū genus ē minusculū quod Ericbelles vocatur: quasi amor florescens θαλλω em floresco significat. Aliud Ericbelles q ter floreat. Aliud Chusotelles q ter florem producat. Latini primū genus a semp sedendo sedum: cū cubiti altitudinem excedat crassitudine plusq pollicari. Secundum vero oculū vocant: aut dignitatem pleriq semperviuū. Quod minus est in muris parietinūq nascitur et regioliis.

Sena: insula butanico mari: aduersa littozibus Gallie auctoz. Pōponi lib. iij. Est et nomē ciuitatis in clyre in Thulcia quā Venus Ballozū dur pro senibus valitudinarūq et armētū extruxit anno ante chusit aduentū. cccxij.

Sennaar campus babylonis in quo turri extructa est. Unde egressus Absur edificauit niniuem.

Senex dicitur videtur quasi seminer: q acta maiore sue gratis parte iam morti ppinquior sit. Et est generis cōis fin Pulcia. Car. de lin. la. Et tua amica senex. Datus genitiuus est senis: vel senicis fin analogiā. Plau. in cil. Vos negotioli senicis soleris esse. Lō paratiū est senior: qd valde senem significat. Quis. li. rii. me. Tum senior: quis obster mibi longa vetustas. Quinti. de Socrate. Eo namq seniore: octauū em et nonagesimū compleuit annū: pcepere Aristoteles pomeridianis scholis cepit. Capitur quādoq etiā senior pro magis sene. Seneca epla. lxxv. Quē admodū ex duobus sapiētibus qui senior decessit nō est beator eo cuius inter pauciores annos terminata est virtus. Et est senior gene. cōis. Amb. Et ideo cū angelus abscondita nuntiaret: vt fides alstrueret exemplo senioris femine steriliq conceptū virginis

marie nunciavit. Senes vocantur qm ad priuatū ipsozum vitā q vsq ad senilem etatē vixerunt. Vere res qm ad publicū tempus q alia etate vixerunt etiā si ad senium non peruenērūt. Atqz antiqui dicunt: sed magis veteres q senes.

Senectus/senectas: senitū senitudo et senitas in eodē sensu accipiunt pro senum etate. Sed non dicitur senecta etas nisi dicamus etas senecta. Est autē senectus sexta hominū etas dicta a senario numero: vel a senitendo: q in ea senitus deficiat: siue a senesco is. senut senectū. Unde senectus a. um. nomen verbale. Gal. lib. iij. Diso. Omnes quibus senecto corpore animus militat: erat etas quidē in cipit ab infantia vsq ad septimū annū que dicitur a nō fando: quia homo in ea nō fatur: vel si fatur imperfectus est sermo. Secunda pueritia cuius pars est pubertas vsq ad xij. Tercia adulescētia. Quarta iuuentū. Quinta virilis etas. Sexta senectus cui pars est decrepitas. Senectus etiā dicitur cozum vetus quo serpentes equunt. Vide in dictione Ternatio.

Senitū idē quod Senectus. Dicimus em hic homo cōfectus est senio. Atqz etiā dicit reditū tristitia et molestia: q senes omnibus odio sunt. Turpil. Quia odio ac senio mibi nuptie sunt. Neuius senium fonticum appellat quasi nocens: quia senectus naturalis morbus est: vt inquit Aristoteles.

Seneco es. seniu/senectū: a quo senesco senex fio. Unde et Consenescio: quod Car. posuit pro putrefco: cura ait: Ob quam remouus: aut inegaliter maturefcunt aut conuenescunt.

Senecio diminutiue est a senex: quo noie etiā dicta est herba q vere canescat: que alio noie Ericgeron vocatur: in regulis et in muris nascens specie et mollicia tripartitis cauliculis subrubicūdis.

Senio in talis ser puncta continet. Ita a senario numero dici videt. An et eius iactus putilis erat. Interdum etiā damnosus sicut z canis. Nam qui lecerat canem: aut senionē: ille denarios singulos pfererat in mediū: vt ē apud Sue. in Aug. De senio et cane. Dar. Senio nec nostrū cū cane quassat ebur. Perf. Jure etenim id summū qd dexter senio ferret Sic erat in voto. Exstimat eruditi senionem significare quaternariū q. i. qui lecerat duos seniones ille quatuor nūmos lucratur.

Senatus tus. et senati a senectute: vel a sinendo: quia magistratibus nō plus licebat: q senatus permitteret. Et significat tam locū in quē senatores cōueniūt: q ipsoz senatozoz.

Senatusconsultum: id est senatus sententia: quod ferebat aut per rogationem cum rogabatur vnusquisqz sententiam quam verbis efferbat: aut per discessio nem: quando pleriq idem sentientes in vnam partē pedibus ibant: sicut testatur Hel. lib. i. Flauius Topificus de Aureliano. Deinde alijs manibus porrigentibus: alijs pedibus in sententiam euntibus pleriqz verbo consentientibus: conditum est senatusconsultum.

Senaculū: vbi senatores cōsultandi gratia pssitebant. Gal. scribit senatū apud senaculū habitare. conuulisse: vt cū a curia vocaret presto adesset.

Senatores inquit Plutar. in proble. alios patres vocant: alios patres pscriptos q primis a romulo alijs additi z conscripti: vel q qui sententiā dicūt cōscripti sunt: qui nō solū patres vocati. Alp. dicit senatores qui a patriciis z consularib' vsq ad omnes illustres viros descendūt quia hi solū in senatu dicere sententiā possunt: appellatiqz sunt ab etate. puecta q tales in pncipio in senatu electi fuere. Sed z a sinedo dicit possunt senatores: qm ipsi agendi facultatē dabant. Senatorius a. um. quod est senatoris: vt senatoria dicitur

gnitas. Aug. lib. ii. de ciui. dei. Romani hominibus fecerit nec plebeia tribum: quanto minus senatoria deponerentur sinunt.

Senarius a. um. quod constat ex sex rebus: vt senarius numerus. hinc Senarioli dicitur sunt versus a sex pedibus. Cic. lib. v. tul. Tenebam enim quosdam senarios los quos in eius monumento esse inscriptos accepit ram: qui declarabant in summo sepulchro spheram esse postam cum cylindro.

Sentio is. si. sum. sensu percipio: quod ad corpus tantum pertinet. Unde quinq; corporis sensus appellati sunt: visus/auditus/gustus/odoratus/et tactus. Interdum sentire ponitur pro intelligere. Cicero Nam et ipse animus sentit nescio quid in se esse diuinum. Hierony. ad Pauli. Nolo vt offendaris in scripturis sanctis in simplicitate et quasi vilitate verborum: que vel vitio interpretum vel de industria sic prolata sunt: vt rusticam edocionem facilius instruerent: et in vna eademq; hora: aliter doctus: aliter sentiret in doctus. Interdum iudicare. Plinius Junior. Cupio abs te intelligere quid sentias. Interdum aduertere. Plau. in am. Nec enim quilibet sensimus cum peperit. Diuisus composita sunt Assentio. Consentio: quod est conuenio. Lactan. lib. i. Si congruentes annos diuidas numerus consentiet. Unde consentaneus a. um. pro conuenienti. Cic. lib. i. offi. De igitur discipline sibi si consentaneae velint esse de officio nihil queant dicere. Aliquaudo consentire: est acquiescere. In consensus. Assentio. Dissentio. Dissentio: ante vel prius sentio: hoc est aduerto et per cognosco. Cic. de diuina. Quia commodius arbitrat es separatum id queri de eorum differi. Idem de diuinatione que est earum rerum que fortuite putantur predictio atq; presentio. Hinc presentio. Presentio perfecte sentio: a quo presentio. Terent. in beu. Dario nunc ego succentio: quot res dedere vbi possent presentio. Subsentio: aliquid sentio aduerto. Idem in eu. Et si subsentis id quod illos ibi esse id agere inter se clanculum.

Sensus us. a sentio: q per eos tanq; per quosdam fenestras animus sentit. Nam sensus sunt qui sentiunt: sentia que sentiuntur. Et licet proprie sensus sint corporis: consuetudo tamen iam tenuit vt mente accepta sensus vocaremus que etiam sentia dicuntur. Cic. lib. de ora. Et quod dicendo exprimere sentia possumus. August. libro. ii. de ciui. dei. Non multo sermone opus esset ad conuincendum quemlibet vane opinionis errorem his qui recte sentiunt: et sentia verbis sufficientibus explicant. Et lib. xi. Sicut de visibilibus que non vidimus eis credimus qui viderunt: atq; ita de ceteris que ad suum quemq; sensum corporis pertinet itaq; de his que animo ac mente sentiuntur. quia et ipse rectissime dicitur sensus. Unde et sententia vocabulum accepit: hoc est de inuisibilibus que a nostro sensu interiore remota sunt. Accipitur etiam quoad sensus per intelligentia.

Sensus a. um. participium est. Unde dicimus dolor sensus est a me.

Sensum aduerbium significat paulatim: quia ea maxime sensum faciunt que moxantur: quasi cum meditatione et sensu. Plautus in Cas. Sensum super attolle lumen pedes noua nupta. Cicero. lib. i. offi. Dagis dicere censent sapientes sensum diluere q; repente precipere.

Sententia modo iudicium dicitur: id est id quod animus sentit: quod et credulitas et opinio vocari solet vt nemo est in ciuitate cui non liceat libere sententiam suam dicere. i. pronunciare quod habet in animo Salu. Ar. D. Porcius cato rogatus sententiam buli in modum oratione habuit. Hodo dicitur iudicatum: hoc est cum ex lege: vt ex equo et bono sententia dicitur: vt iudex in causa mea sententiam dicit. i. sanquit quod ius velle. Et vt digestus de arbitris scribit Pau. Dicere sententiam estimatur is qui ea mente id pronunciat: vt si hoc discedere eos qui litigant a tota conuersione velit. Hodo capitur pro eo quod verba sonant. An dicere solemus. Hic etiam obscure loquitur: vt nulla ex verbis eius sententia colligi possit. Quae sic diffiniri solet. Sententia est oratio generalis pronunciatione habens que vel hortatur vel dehortatur: vel demonstrat: vt nil metuant qui non deliquerunt penas. Sententias etiam vocamus limina orationis presentium que in clausulis sunt breuiter collectat vt obsequium amicos: veritas odium parit. Hinc sententiosus a. um.

Sensiculus dimi. a sensu. Quinti. Inde minuti corruptis sensiculi et extra rem periti.

Sensibile dicitur de eo quod sentitur et de eo quod sentit. Dicitur autem sensibile quod per oculos vel aures vel olfactum vel gustum vel tactum: quasi quandam noticiam prebeat sui.

Sensibile penultima correpta: idem quod sensibile: hoc est quod sensu subiectum est. Insensibile quod sentiri non potest. Lucr. lib. ii. Et sensibilibus nec credas sensibile signi.

Sensificus a. um. quod sensus causam prestat. Macro. Spiramentum sensificum ad suaqueq; loca naturaliter lege ducentes.

Sentina penul. pro. pars nauis inferior: in qua quicquid instillat aquarum defluit: corrupteq; male olent: a sentio is. q eius fetor sentiat. Nam odor fetidus emittit. Iuue. Si iubeat conuulsi durus est conscendere nauis: Tunc sentina gratis: nunc summus verat aer. Per translationem sentina dicitur omnis locus qui celeratorem hominum receptaculum sit.

Sentino as. fatago: ac subtiliter piculum euita a sentina nauis qua quisq; vt aqua liberet euacuare contendit. Lucil. Caput consilium postq; sentinarum fatis.

Sentini vmbrie oppidum quod nunc serifferratum appellatur a quo Sentinates populi dicitur sunt. Tocatum sentinum ab a: ne qui sentinus dicitur.

Sentis spina: q a tangentibus primis sentiat. Hinc Senticosus a. um. spinosus et asper. Lucil. Senticola verba perito: quet.

Senticerum locus in quo sentes sunt.

Sentus pilosus/bozidus: quasi spinosus. Terent. in emu. Video sentum squalidum egrum annis pannisq; obstum.

Senones populi Gallie finitimi belgis qui olim vberorem incendere et capitolium obsederunt hos Furius Camillus aggressus adeo cecidit: vt incendiorum vestigia gallici sanguinis vndatione deleteret. Scribit Terentius ideo senonas appellari: quod noui venerunt ex trasal pna gallia quasi cenonas littera inmutata. καίνοσ enim grece latine nouus dicitur.

Seosum aduerbium vernacula lingua significat da parte. Diro. lib. i. Re. Da parte qua dedi tibi: et precepti vt reponeres seosus apud te. Dicitur et seosus a. um. remotus. Virg. lib. de est et non. Pariter nonnumquam sepe seosus obstitunt bubus.

Separo as. pe. cor. diuido/ distraho a se et paro. Hinc disteparo et aduerbium separatum diuisum. Sal. Dia virtutis premia ambitio possidet: nec mirum vbi vos separatum quisq; consilium capit.

Sepes is. et seps pis. se. ge. q obiectum introitu phibet.

Seps mascu. ge. paruus serpens: ex cuius icu membra percussa putrefcunt: ab σήπω quod est putrefacio. Nam quicquid momo iderit: resoluunt in putredine. Luc. Ostiaq; dissoluens cum corpore tabificus seps.

Pli. lib. xii. Lacerta qua sepa: alii chalcidice vocat.

Auso. In libye ferale malum sit romula vox seps.

Suidas in σήσ σήσος οσ κωληξ λεγεται

gnitas. Aug. lib. ii. de ciui. dei. Romani hominibus fecerit nec plebeia tribum: quanto minus senatoria deponerentur sinunt.

Senarius a. um. quod constat ex sex rebus: vt senarius numerus. hinc Senarioli dicitur sunt versus a sex pedibus. Cic. lib. v. tul. Tenebam enim quosdam senarios los quos in eius monumento esse inscriptos accepit ram: qui declarabant in summo sepulchro spheram esse postam cum cylindro.

Sentio is. si. sum. sensu percipio: quod ad corpus tantum pertinet. Unde quinq; corporis sensus appellati sunt: visus/auditus/gustus/odoratus/et tactus. Interdum sentire ponitur pro intelligere. Cicero Nam et ipse animus sentit nescio quid in se esse diuinum. Hierony. ad Pauli. Nolo vt offendaris in scripturis sanctis in simplicitate et quasi vilitate verborum: que vel vitio interpretum vel de industria sic prolata sunt: vt rusticam edocionem facilius instruerent: et in vna eademq; hora: aliter doctus: aliter sentiret in doctus. Interdum iudicare. Plinius Junior. Cupio abs te intelligere quid sentias. Interdum aduertere. Plau. in am. Nec enim quilibet sensimus cum peperit. Diuisus composita sunt Assentio. Consentio: quod est conuenio. Lactan. lib. i. Si congruentes annos diuidas numerus consentiet. Unde consentaneus a. um. pro conuenienti. Cic. lib. i. offi. De igitur discipline sibi si consentaneae velint esse de officio nihil queant dicere. Aliquaudo consentire: est acquiescere. In consensus. Assentio. Dissentio. Dissentio: ante vel prius sentio: hoc est aduerto et per cognosco. Cic. de diuina. Quia commodius arbitrat es separatum id queri de eorum differi. Idem de diuinatione que est earum rerum que fortuite putantur predictio atq; presentio. Hinc presentio. Presentio perfecte sentio: a quo presentio. Terent. in beu. Dario nunc ego succentio: quot res dedere vbi possent presentio. Subsentio: aliquid sentio aduerto. Idem in eu. Et si subsentis id quod illos ibi esse id agere inter se clanculum.

Sensus us. a sentio: q per eos tanq; per quosdam fenestras animus sentit. Nam sensus sunt qui sentiunt: sentia que sentiuntur. Et licet proprie sensus sint corporis: consuetudo tamen iam tenuit vt mente accepta sensus vocaremus que etiam sentia dicuntur. Cic. lib. de ora. Et quod dicendo exprimere sentia possumus. August. libro. ii. de ciui. dei. Non multo sermone opus esset ad conuincendum quemlibet vane opinionis errorem his qui recte sentiunt: et sentia verbis sufficientibus explicant. Et lib. xi. Sicut de visibilibus que non vidimus eis credimus qui viderunt: atq; ita de ceteris que ad suum quemq; sensum corporis pertinet itaq; de his que animo ac mente sentiuntur. quia et ipse rectissime dicitur sensus. Unde et sententia vocabulum accepit: hoc est de inuisibilibus que a nostro sensu interiore remota sunt. Accipitur etiam quoad sensus per intelligentia.

Sensus a. um. participium est. Unde dicimus dolor sensus est a me.

Sensum aduerbium significat paulatim: quia ea maxime sensum faciunt que moxantur: quasi cum meditatione et sensu. Plautus in Cas. Sensum super attolle lumen pedes noua nupta. Cicero. lib. i. offi. Dagis dicere censent sapientes sensum diluere q; repente precipere.

Sententia modo iudicium dicitur: id est id quod animus sentit: quod et credulitas et opinio vocari solet vt nemo est in ciuitate cui non liceat libere sententiam suam dicere. i. pronunciare quod habet in animo Salu. Ar. D. Porcius cato rogatus sententiam buli in modum oratione habuit. Hodo dicitur iudicatum: hoc est cum ex lege: vt ex equo et bono sententia dicitur: vt iudex in causa mea sententiam dicit. i. sanquit quod ius velle. Et vt digestus de arbitris scribit Pau. Dicere sententiam estimatur is qui ea mente id pronunciat: vt si hoc discedere eos qui litigant a tota conuersione velit. Hodo capitur pro eo quod verba sonant. An dicere solemus. Hic etiam obscure loquitur: vt nulla ex verbis eius sententia colligi possit. Quae sic diffiniri solet. Sententia est oratio generalis pronunciatione habens que vel hortatur vel dehortatur: vel demonstrat: vt nil metuant qui non deliquerunt penas. Sententias etiam vocamus limina orationis presentium que in clausulis sunt breuiter collectat vt obsequium amicos: veritas odium parit. Hinc sententiosus a. um.

Sensiculus dimi. a sensu. Quinti. Inde minuti corruptis sensiculi et extra rem periti.

Sensibile dicitur de eo quod sentitur et de eo quod sentit. Dicitur autem sensibile quod per oculos vel aures vel olfactum vel gustum vel tactum: quasi quandam noticiam prebeat sui.

Sensibile penultima correpta: idem quod sensibile: hoc est quod sensu subiectum est. Insensibile quod sentiri non potest. Lucr. lib. ii. Et sensibilibus nec credas sensibile signi.

Sensificus a. um. quod sensus causam prestat. Macro. Spiramentum sensificum ad suaqueq; loca naturaliter lege ducentes.

Sentina penul. pro. pars nauis inferior: in qua quicquid instillat aquarum defluit: corrupteq; male olent: a sentio is. q eius fetor sentiat. Nam odor fetidus emittit. Iuue. Si iubeat conuulsi durus est conscendere nauis: Tunc sentina gratis: nunc summus verat aer. Per translationem sentina dicitur omnis locus qui celeratorem hominum receptaculum sit.

Sentino as. fatago: ac subtiliter piculum euita a sentina nauis qua quisq; vt aqua liberet euacuare contendit. Lucil. Caput consilium postq; sentinarum fatis.

Sentini vmbrie oppidum quod nunc serifferratum appellatur a quo Sentinates populi dicitur sunt. Tocatum sentinum ab a: ne qui sentinus dicitur.

Sentis spina: q a tangentibus primis sentiat. Hinc Senticosus a. um. spinosus et asper. Lucil. Senticola verba perito: quet.

Senticerum locus in quo sentes sunt.

Sentus pilosus/bozidus: quasi spinosus. Terent. in emu. Video sentum squalidum egrum annis pannisq; obstum.

Senones populi Gallie finitimi belgis qui olim vberorem incendere et capitolium obsederunt hos Furius Camillus aggressus adeo cecidit: vt incendiorum vestigia gallici sanguinis vndatione deleteret. Scribit Terentius ideo senonas appellari: quod noui venerunt ex trasal pna gallia quasi cenonas littera inmutata. καίνοσ enim grece latine nouus dicitur.

Seosum aduerbium vernacula lingua significat da parte. Diro. lib. i. Re. Da parte qua dedi tibi: et precepti vt reponeres seosus apud te. Dicitur et seosus a. um. remotus. Virg. lib. de est et non. Pariter nonnumquam sepe seosus obstitunt bubus.

Separo as. pe. cor. diuido/ distraho a se et paro. Hinc disteparo et aduerbium separatum diuisum. Sal. Dia virtutis premia ambitio possidet: nec mirum vbi vos separatum quisq; consilium capit.

Sepes is. et seps pis. se. ge. q obiectum introitu phibet.

Seps mascu. ge. paruus serpens: ex cuius icu membra percussa putrefcunt: ab σήπω quod est putrefacio. Nam quicquid momo iderit: resoluunt in putredine. Luc. Ostiaq; dissoluens cum corpore tabificus seps.

Pli. lib. xii. Lacerta qua sepa: alii chalcidice vocat.

Auso. In libye ferale malum sit romula vox seps.

Suidas in σήσ σήσος οσ κωληξ λεγεται

Sepio fo. iiii. itē. vel **sepsi** septū. significat teneo im-
 dio: dicitur a sepibus q̄ obiecte intercludit iter. **Hier.**
 in **Esaiā.** Sepiunt eam ⁊ lapides elegit ex ea. **Quintus**
 cōposita sūt **Esopio:** circūsepio: intersepio: p̄sepio:
 quod est sepem ante facio.

Septa generali vocabulo dicunt omnia loca munita et
 quodā sepimento vallata. **Inde** stabula ouilia / bubi-
 lia / capulia et id genus reliqua: septa nūcupant. **Uñ**
 ⁊ septa aliqñ pro ouilib⁹ ponunt. **Virg.** **Luis** mul-
 ta meis exiret victima septis. **Ecquerio** **Luc.** Et mi-
 lere maculauit ouilia romę. **Inde** in **Partio** campo
 loca inclusa tabulatis in quibus stās populus roma-
 nus suffragia ferre cōsueuerat: septa dici meruerunt
 ad similitudinē ouiliū. **De** quibus **Phar.** In septis
 mamura multaq; diuq; vagatus. **Phar.** de re rus. ap-
 pellat septa omnia que habēt inclusa anialia que pa-
 scunt. **Idē** inq; intra septa uille habeas aquā. **Apud**
 eūdem inscriptio est de fundo ⁊ septis sepio munito.
Inde septus locus: septa uilla: septū tectū. **Juriscōs**
 sulti accipiunt septa pro ouilibus ⁊ claustris quibus
 vitur ad impetus fluuioꝝ coerendos.

Sepimentū id dicitur quo aliquid sepit. **Phar.** **Primū** na-
 turale sepimentū qd̄ obseri solet uirgulis aut spinis
 quod habet radices uiue sepis.

Septia gen⁹ piscis qui emissio cruore atro occultat iter.
Perit. **Migra** q̄ infusa uanescat septia lymphā. **Est**
 ⁊ septia scopulus iuxta **Atheniensium** litus: ut inq̄
Herodorus. **Suidas.** σήπτια οὐχ ὄνομα ἀπὸ τοῦ
 φανῆος καθ' ἡσὸ τοῦτοῦ σήπτιος μάσσων με-
 ποσὸ τοῦ τοῦτοῦ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας.

Sepius ciuitas q̄ nūc sponit̄ dicitur a septiarū multitudine
 fluctibus electarū.

Sepū: quod ⁊ seuū dicitur: fit ex aialib⁹ vna parte dentatis
 ⁊ conigeris. **Inde** sepatus a. um. qd̄ ex sepo est ut
 candelē sepatie. **Apul.** **Tora** domus cōpletur tedis
 lucernis cereis sepatijs et ceteris nocturni luminis
 instrumentis. **Sunt** qui legant **Sebū** et **Sebo** as.

Sepelio is penul. cor. iiii. itē. et sepultū. **Quid** in **bero.**
Est sepeli lachrymis plusa fidelib⁹ ossa. **Quod** uerbū
 a sepio quidā deducunt: quia cadauer terra: vel alio
 materie genere circumsepit.

Sepultus dicitur quocunq; caduus sit: humatus dō nō nisi
 humo contextus. **Aliqñ** sepultus sumit̄ pro eo qui
 mortuo similis: qñ sine sensu iacet. **Virg.** **Inuadunt**
 uerbum somno uindq; sepultā.

Sepulchrū locus in quo corpus ossaq; hominis sepul-
 ta sunt: quasi seorsum a pulchro: ut inq̄ **Ser.** **Pro**
 pter recordationē doloris. **Uel** dicitur a semis: q; pulchz
 superficie intus ossibus plenū est. **Uel** dicitur a se-
 pulchra sit. **Aut** q̄ ibi sine pulsu sint id est mortui.
Aut a separādo q̄ illic anime a uiuis separent. **Sed**
 melius est ut sepulchrū dicat a sepeliēdo: sicut simit̄
 lachryā a simuland⁹: et lauachryā a lauando: tñ cum b.
 scribendū censet. **Sepulchri** autē appellatione omnis
 sepulture locus continetur.

Sepulchrale: quod ad sepulchz pertinet: ut ceremonie
 sepulchrales que pertinent ad funerationē impensam
 structuramq; sepulchroꝝ. **Titulus** est apud **uiriscōs**
 sulcos de religiosis et sumptibus funerū. **Lice.** **Re-**
fert leges quib⁹ precipitur sepulchroꝝ magnificen-
 tiam esse minuendam.

Sepultura quāq; sepulchrum dicitur: quāq; sepeliendi actus.
Plī. **Post** sepulturā alie manū ambages sunt.

Sepulsa: fuit forū **Lapug** in quo uinguetarij negocia-
 bant: cuius delictijs fracta fuisse punica ferocia resta-
 tur. **Gal. max. lib. ii.** **Lice.** contra **Rul.** **Jam** dō qui
 merus erat tunicatoꝝ illoꝝ in albana et sepulsa.
Inde sepulsiarius pro uinguetario et effeminato.
Lamp. in **beliogabalo.** **Dirit** se ut **Lupedinariū**
 ut sepulsiarium: aut **popularium** propter uinguetari-

que sepulsi conficiebantur.

Sepono is. pe. pro. diuido ⁊ missum facio qd̄ dicitur
 metere da cantō. **Quinti.** libro. xii. In consilijs uero
 que ratio suadendi est ab honesti questione seposita
 id est diuisa. **Lui. lib. i.** **Pecunia** in edificationē eius
 templi seposuit. **Lactan.** lib. ii. **Seponatur** interim
 nobis hic locus de ira dei differendi. **Hiero.** **Sepono**
 stis occupationibus quibus arctabar huic vna lucu-
 brationem dedi.

Septentriones: sunt septē stelle et quibus quasi iuncti
 triones figurant. scribit **Phar.** **Triones** rusticorum
 vocabulo boues vocari qñ triones: hoc est arande
 terre ac colēde idonei: vel ideo magis hę septē stelle
 triones appellate sunt: qñ ita sitē sūt ut terne queq;
 stelle proximē inter se trigona. i. triquetra figurā con-
 stituant: quā recentiores uocant triangulū. **Et** septē
 siquidē stellis duę partes uino in loco uident que p
 bobus accipiunt: relique quinq; plaustrū figurā desi-
 gnāt. **Itaq;** et proximū huius sidus bubulcus: id est
 bootes appellat: q̄ mox bubulci currū sequit̄. **Inde**
 sid⁹ a figura: q̄ simile plaustro uidet antiqui **greco-**
rum αὐτοῦ. i. plaustrum dixerunt nostra a bobus
 iunctis septentrionales appellatū. **Ab** his etiā uen-
 tus spirat: qui huiusmodi obiectus est: et latine septen-
 trio: et septentrionalis uentus: et septentrionarius.
Hyge dō q̄ ab arcto flat aparcitas appellat.

Sepricollis dicitur est uis roma: q̄ septē colles habeat
Palarinū. **Quirināle.** **Quintinū.** **Celiū.** **Uiminalē.** **Es-**
quilinū et **Janiculāre.**

Sepruns nomen dicitur a septē et uincia.

Sequana pe. cor. fluuus **Belgarū** in gallia iuxta quez
 habitātes **Sequani** dicitur: et **Sequani.** **Inde** die
Burgundie ducatu incolentes: belucis heduis ac
 lingonibus finitimi. **Luc. lib. i.** **Optima** gens scetis
 in **gyrum** sequana frenis. **Phar.** **Hęc** tibi sequanice
 pinguem tertris alumnā.

Sequester stris. stre. **Et** hic ⁊ hęc sequestria ⁊ hoc seque-
 stre. **Et** sequester a. um. **Et** pace sequestra inq̄ **Virg.**
Plau. **Uad** fugio sequestrū. **Est** aut sequester apd̄
 quem plures eandē rem de qua controuersia est de-
 posuerant. **Dicitur** ut docet **Hel.** q̄ eius qui electus
 sit utraq; pars fidē sequatur. **Est** enim medijs inter
 duos altercātes apud quos aliquid deponitur. **Qua**
 propter uirg. pacem sequestrā inducias appellauit
 q̄ media sit inter bellum p̄geritū et futurū. **Inde**
Asco. **Sequestris** sunt apud quos pecunia deponi-
 tur. **Lice.** in uer. **Aut** sequestris aut interpretes cor-
 rumpendi iudiciū.

Sequestro as. apud sequestrū depono. **Inde** seque-
 strata res dicitur. **Interdū** sequestrare est separare.
Hiero. **Quia** petitis ut uobis diuersos psalmos p
 ordinem sequestris.

Sequestro aduertit̄. **Lato.** **Per** deū immortalē nolite
 uos sequestro ponere.

Sequor eria. secutus a seco fit: et est uerbū cōmune **pm**
Dul. **Uñ** et in eua. legimus in significationē passiuā.
Et psequimur de ciuitate in ciuitate. **Uñ** cōposita
 sunt **Assequor:** consequor: exequor: insequor: obsequor:
 persequor: prosequor: subsequor. **Pedisequor** ⁊ **odo-**
rinsequor: que omnia habent pe. cor.

Sequela penul. pro. ipse sequendi actus.

Sequar quod aliquid sequit̄. **Sene.** **Ceteriq;** aristippī
 sequaces. **Leo** papa. **Sed** tu iudice cecitatis sequa-
 tiō: non imitaris fidem genitū. **Aliquādo** significat
 id qd̄ se spargendo dilatat. **Perit.** **Quoꝝ** imaginē
 lambūt bedere sequaces. **Sequacem** uero materiam
 appellat **Plī.** inherentem.

Sera per simplex. instrumentū est quo claudunt ostia.
Ab asserere qd̄ significat admouere q̄ forib⁹ admo-
 te sere opponuntur desere hostibus: habetq; p̄mā cor.

Sive. Done serā cobibebis q̄s custo diet ip̄os: h̄c etiā patibulū vocant: q̄a remota valde patefcunt. **Sar.** a faturre deriuat: q̄d est aperire. Est ⁊ sera no- men vrbis in asia scyrica.

Sero as. claudo. **Col.** lib. vii. de mule feminibus loq̄ns femina inquit ferari ⁊ interdū inuri solet. **Quius** cō- posita sunt: **Obsero** pro occludo. **Terent.** in eu. **Tu** abi atq; obsera ostiū intus. **Refero** / **aperio**.

Serra per duplex instrumentū dentatū quo ligna et la pides secant. **Col.** lib. vi. **Quo** icu arborē precidi si min⁹ terra defecari. **Sar.** Et pingues tunicas ser- ra secare potes. **Itē** terra instrumentū lignēū dentatū quo trabētib⁹ bobus hoies torquebant. **Itē** est ge- nus piscis maritimi: vt apud **Ambro.** li. **De** ca. **Ser** ra p̄liari dicit cū assidue accedit / receditur: nec villo tpe consistit: vt terra facit: dum aliquid secat.

Serrula diminutiua / parua terra. **Col.** lib. ii. **Et** si fieri pōt iuxta aliquē nodū serrula defecato.

Serro as. terra per mediū seco. **Diero.** li. ii. **Reg.** Po- pulū eius adducens serrauit. **Syr.** lib. vi. **Auro** ser- rauit ramos iunonius anguis.

Serratus a. um. qd est terra factū: Et qd ad modū serre factū est. **Qu** serrati dētes q̄ inter se distincti sunt ad similitudinē dentū serre pectinatim sese stipātes. **Pl.** **Denti** tria genera. **Serrati** aut cōtinui: aut exerti. **Serrati** pectinatim cōcūtes ne p̄trario occurru atte- rantur / serpētib⁹ / piscib⁹ / canibus. **Cōtinui**: vt bo- ui / equo. **Exerti**: vt apio / elephanto.

Sero is. seu. fati. significat semio. **Diero.** in **Leui.** Si triginta modis hoidet seritur terra. **Quinquaginta** scidis vendet argentū. **Aliquādo** significat plāto. **La** ctan. lib. ii. **Terra** studiose coluit: ac vineā suā manu seuit. **Unde** arguitur qui auctore vini liberū putant. **Per** translationē **Serere** q̄nq; capit. p̄ generare. **Qu** **Satus**. i. generatus. **Hui⁹** cōposita sunt **Asero** / **cir** cūsero. **Plin.** lib. xx. **Et** gentilis circūseri alucarijs gratissimū: **Cōsero** / **dissero** / **dessero** / **exero** / **insero** / **in** / **terfero** / **obsero** / **resero** / **subsero**: que habent penulti- cor. de quibus locis suis.

Sero is. serui p̄ diuisas syllabas fertū / significat admo- ueo. **Qu** **Aserere** manū veteres dicebat cōprehēde- re / cum eā prehēdebāt in libertatē. **Itē** terere ⁊ ordi- nare: **Qu** ea q̄ ordinantē annectunt inuicē atq; cobē- rent. **Unde** terra corone dicitur ⁊ series.

Seranus / cognomē sumpit a sero. p̄ semino seu plāto. **Lom.** **S.** **Cincinatus** cum suū agrum ⁊ araret ⁊ se- reret. **Dictatura** et a p̄p̄o romano delata ē. **Qui** cō- tra famites p̄fectus victor: exiit / qui a serendo sera- nus appellatus est.

Series / ordo ⁊ quasi quedā rerū cōtinuata progressio: q̄ serēdo. i. ordinando dicit: vt in serie orationis. i. in contextu. **Gale.** **mar.** **Quis** cōpos mētis domestice p̄regringas distoq; serē fēlici superioiū stilo condi- tam vel attentiore cura vel p̄stantiore facundia tra- diturū se sperauerit?

Seres populi asie / scyrbice a sera vrbē sic dicit: apd̄ q̄s arbores sunt: que nō solū folia: sed lanam quoq; pro- ferunt tenuissimā. **Nam** ex earū frondibus canicem depectunt aqua persulfam: ex quo vellere vestimenta cōficiunt que serica nuncupantur. **Virg.** **Gelleraq;** vt folijs depectat tenuia seres. **Hui⁹** nois nomina- tiuus singularis est ser. **Sidonius** **Asyrius** gēmas ser vellersa rura sabses. **Auio.** **Sant** pelago volitat mercator: vestitus ser. **Nam** ⁊ vermiculus ipse: vt aucto: est paulianias ser appellatur.

Sericus a. um. pe. cor. qd est cōfectū ex ea lana. **Qu** ve- stem sericaz dicimus. **Hinc** fit holosericus: vt vestis holoserica: ex serico cōtecta sine alia materia. **Sub** sericus. a. um. qd nō est plene ex serico.

Sericū substantiū / vestis serica. **Diero.** ad **Paulū**: **Da**

beant sibi ceteri si velint suas opes: vase gēmato hi- bant / serico niteant: plauis ppli delectent: ⁊ p̄ varias voluptates suas diuitias vincere nequeant.

Sericatus / qui est indutus serico. **Sueto.** de **Calig.** **Ar** millatus i publicū. p̄cessit: aliqui sericat⁹ ⁊ cycladat⁹.

Sericarius / textor sericoiū. **Iuli.** **Firmic⁹** lib. viii. **Da** theleos refert sericariū textoris nasci q̄ habuerit hōz scopū in. xxviii. parte arietis.

Serius / stuuus cispalping **Ballig** per bergomate agrum in **Aduā** fluens: a quo vallis seriana in eodē agro po- pulosa artificiosaq; noiata est.

Serius a. um. significat graue. **Terent.** in eu. **Bit** rem diuī nam fecisse ⁊ rem seriā velle agere mecū.

Serio aduerbiū / significat vere ⁊ cū grauitate. **Plaut⁹** in am. **Nunc** quidē p̄ter nos nemo est dicimbi verū serio. i. sine ritu. **Terent.** in eu. **Disit** porro orare vs venire serio. i. cum effectu.

Seria sunt q̄ locis opponunt. **Itē** sunt vera ⁊ graua. **Terent.** **Quos** nugas afferit / nos seria loqmur. **Sar.** **Parce** p̄ceco: locero seria forsan amat.

Serus a. um. modo tardū significat. **Plau.** **Quid** tā se- ra aduenio? **Hinc** col. li. j. cōparatiuū formauit. **Ca** riores eius duas seruam: alterā maturā per mediāz sementē: seriorē alterā mense februario. **Actius**: **Ne** si forte paulo q̄ tu veniā serī? **Dodo** significat gra- uem magnū. **Salu.** **Serū** bellū in angustijs futurū. **Virg.** **Seraq;** terrifici cecinerūt oia vates.

Sero aduerbiū / significat tarde. **Senec.** in **trag.** **Sero** nos illa referat senectus nemo ad id sero venit. **Ali** quādo significat vespere: qd est post occasum: aliquan- do post tps. **Qu** em post solis lucē ē id vere post tps dici pōt. **Cice.** **Lū** accusator **Dilonis** idēdē inter- rogatus p̄taret: quo tpe clodi⁹ esset occisus: vrbanc rudit. **Sero** quasi post id tps quo debuisset occidi.

Serū substantiū / significat extremā partē diei. **Liuus** **Erat** tam diei serū. **Sue.** in **Aug.** **Nec** multo post na- uali plio apud **Actū** vicit in serū dimicatioē protra- cta: vt in nauī victor p̄notauerit. i. in horam vespertī nam. **Et** serū dicit aqua lactis ad mltos morbos vti- lis. **Virg.** **Arēmas** molosum pasce sero pingui.

Serotinus a. um. pe. cor. a sero pro vespere fit hora se- rotina: ⁊ tps serotini. **Et** serotinus a sero pro tarde: vt poma serotina que post legitimū tps: vel tardi⁹ ex- teris maturefcunt. **Col.** li. ii. **Locus** frigidis ⁊ auctū- ni tēporibus aquosus p̄cecos serito: locus hibernis serotinas serito.

Seria e. vas fictile oblongū. **Liu.** lib. iiii. de **secun.** **bel** pu. **Et** in vico bistrio fontē sub terra tanta vi aquam fluxisse: vt serias dollas q̄ in eo loco erāt p̄uoluta: veluti impetus torētis tulerit. **Est** ⁊ seria nomē vrbis **Tuditanorū** in hispania.

Seriola dimi. a seria. **Herit.** **Seriola** veterē metuēs de- radere limū. **Et** serita est orcarū ordo direct⁹.

Serapis is. idis. **Et** seraphis cū ph ab aliquib⁹ scribit: cuius pe. indifferēs est. **Sar.** **Qu**incebant nec q̄ tur- ba serapin amant. **Idem** **Iscū** seraphim nilus vene- rat o strim. **Fuit** cognomē ostridis. **De** quo dicitur: **ne** **Apis** dicitū est. **Serapim** p̄o d̄z edes serapidis: sē templū **Idis** isū. **Lampid** in **Alexandro** **Iū** et se- rapim decenter ornavit additis signis.

Seraphim cū in tā neu. q̄ mal. gene. est. **Diero.** ad **Fu** riā. **Nec** sunt duo seraphim ter glonificanna trinita- tē. **Seraphim** cū n pluralis numeri neu. generis est p̄ **Schozo** angeloz. **Unde** quotidie in missis dicimus: **Beata** seraphim locia exultatioē cōcelebrat.

Seria corone dicunt a seris: hoc est a digestis inuicem floribus frondibusq; ex quibus ab initio fieri corone solebant. **Et** substantiū est. **Virg.** **Seritq;** recenti- bus balant. **Et** serā p̄cul tū capite delapsa iacebat. **Lū** tū dicam⁹ serē? a. um. vt fertos flores terras co-

ronas. Luc. Accipiunt seras nardo florite coro nas.
 Sermo/loquela a cōpositis et simul pteris verbis. Est autē sermo: vt Cic. lib. iii. ad herē. scribit: Oratio remissa et finitima quoridiani locutioni. Ser. Sermo est confertio orationis et confabulatio duozū vel plurim. Quis diminutiū est sermūculus. Hiero. ad Bar. Duas epistolā quas ad sororē tuā Paulam huic sermūculo annexi.
 Sermocino: pe. cor. sermone facio. Pl. lib. r. Sup oia humanas voces reddū psyttraci et quidē sermocinātes. Hiero. Inter has sermocinantes suspiciū alitē coruū in ramo arboris confedisse.
 Serenus a. um. pe. p. significat trinquillū sine nubib? sine imbre: qd id maxime tps fationi aptū sit. Quis ponit pro siccō. Vir. An serenas vēr agat nubes.
 Sereno as. clarifico/tranquillo. Virg. Cultu quo celi tēpēstatēq; serenat.
 Seresco is/siccus fio/ quasi serenesco et serenus fio: quonā serenitas sicca est. Lucil. Deniq; fluctuago lūipē se litore vestes Quēscūt tandē candē sole serescūt. Aliq; serescere est in se abire. Pl. li. r. Omne autem lactigne spissā frigore serescit.
 Seriph? insula in egeo mari vna ex cycladib? vt Stra. li. r. scribit: a qua hē adiectiū Seriphi? a. um. vt est illud Terentio. lris. Neq; em vel tu si arbenis cēs clar? eritissēs: aut ego si seriphus essem ignobilis.
 Serpo is. pti. pti. significat serpo. et qñs quasi i modū serpētis circū et paulatim decurro. Hiero. Cū leui iuxta murmurē serper riu?. Hinc cōponūt Inserpo/ intro serpo. Claud. lib. j. Et raucū bibulis inserpere murmur arenis. Proserpo/ poro serpo. Plini. Hęc herba nisi fata sit mire. pterpit. Hinc proserpina.
 Serpens/ modo participiū/ modo nomē tam masculini q; femi. generis. et generale est ad omnia que serpunt citra vium pedū a serpendo dicit. Hinc Serpentina. a. um. vt vox serpentina.
 Serpula a veterib? dicebat quā nos serpentē dicimus.
 Serpillus/berba paruoꝝ folioꝝ capillis p terrā serpētibus a quibus nomen accepit. Et in greco aspiratio nez habet ερπιλλος λεγισιου οτι ερπωλο ερπιλω. In multis enim nominibus que in greco aspirationem habent pro aspirationē sponitur εε ser depta septē berpillū serpillū.
 Serperasta vocant instrumenta que geniculis pueroz alligant: vt cū his deparata corrigant crura: a serpe do dicit: serpunt em magis pueri q; gradiantur.
 Seruo as. libero. Virg. Seruatū ex vndis Iropbadū me litorea primū accipiunt. Itē custodio tuoz: vt dū patri seruate domū/ seruate nepoz. Itē sollicite ac diligēter obseruo. Plau. in ast. Tuus seruus seruet Generi ne eas det an viro. Item in habito possideo. Virg. lib. iii. geoz. Lentū que syluas/centū q; flumina seruant. Itē Teneo. Idem li. vii. Curuā seruans sub imagine falcē. Quis composita sunt: Aseruo. Plau. in cap. Aseruate istuz sulcis seruit: ego ibo vt cōueniā senē. Cōseruo. Cic. lib. ii. offi. Res familiaris queri debet his rebus a quibus abest turpido: conseruari autē diligentia et psumonia. Obseruo/ pte seruo et reseruo.
 Seruus dice? est a seruo as. Aug. li. xii. de ciui. dei. Ori go vocabuli seruoꝝ inde credit ducta: q; hi q; iure bel li possent occidi a vicioribus conseruabant: serui fiebant a seruādo appellati. Et est seruus q; dño alieno cōtra naturā iuris institutiōis subijct. Quis dimi. est Seruulus. Cōpositū seruus qui in seruitute pariter est: qui eiusdem dñi seruus est.
 Seruid is. iui. itū. proprie ad seruos pertinet. Est enim seruit in seruitute esse. Interdū parere/seruare. Teren. Rus habitatū abū concedens vobis: et rei serui ens. Quis cōposita sunt Aseruo. Cic. lib. ii. cas.

Tozo corpore contentioni vocis afferunt. Deseruo/ inferuo/ qd est obsequio: quasi officii seruitus alicui pto/ siue in rebus et nego cū alicui? studiosus sus sum. Cic. lib. j. offi. A quo plurimū sperant etiā si ille his non eger: tamen et potissimū inferuit. Sub seruo/ parū vel leuiter seruido. Interdū quadro cōuenio/ respondeo. Terent. Genere me assimilabo: tu vt subseruas orationi vbiq; opus sit verbis.
 Seruitus pe. core. ipsa seruitū conditio. Aliq; dñā/ tus dicit. Ter. in an. Et semper tibi apud me iusta et clemens fuerit seruitus.
 Seruitū/ idem qd seruitus. Ter. Ego pamphile hoc tibi pro seruitio debeo conari manibus/ pedibus/ nocetq; et dies capitis periculū adire dum prosum. In plurali dō seruitia quādoq; ipsi serui d. cūtur. Salu. Interrea seruitia repudiabat quoz in initio magne copie ad eū concurrebant.
 Seruite/ qd seruoꝝ est: vt qd ad seruos pertinet: vt seruilis conditio et seruite officii.
 Serapta/ cuitas phentice/ apud quā nascebat vinū laudatissimū. Unde serapranū vinū Sidoni?. Quis serapranō palmitē missa bibas.
 Serotum. vide in dictione serotū.
 Serbonis/ pal? iuxta mōtē casū auctoz herodot?.
 Sessio/ modo ipsum sedendi actum significat/ mō ipsuz sedile. Cic. Tot locis sessiones gymnasioꝝ: id est tot sedilia.
 Sessiles pe. cor. laetuz dicunt quasi sedentes.
 Seta/ qualtera/ pro poro est q; rārdē et dimidiū habet. Seta/ plū/ idem qd seta/ qualtera qd greci demolion appelliant. Terū aut setqui vt Aug. interpretat. pro eo qd est se abiq; dicit videri pot. Erat et vsurq; genus setis plum in iure pontificio dñatū. Qd fit cū datur summa aliqua: et recipit summa illa/ cum sua plica. i. medietate. vt dis. p. vii. Ad licet fenerator ministri altaris vel lucra q; setcupla dicunt accipere. Et setcuplū p; dicit quilibet res septies multiplicata.
 Setquipes/ vnū pedē et semis continet. Sic setq; mētis vnus mensis cum dimidia parte alterius. Car. li. j. de re rus. Annus est diuinus in quattuor partes tot?. Et idem subtilius setq; mētis in octo. Setquibuz/ libra vna cum dimidio alterius. Setquidua/ vna hora cum dimidia. Setquiculare/ vna qd pmet caletū et dimidiū alterius. Setquimodius/ qui cōtinet vnus modū cum dimidia parte alterius. Car. lib. j. de re rus. Et nuces integras quas vno modio cōpēbēdere possis/ q; putamina suo queq; habent loco natura composita cum eadem si frangeris vix setquimodio concipere possis. Setquopera. Col. li. ii. Fabę occidit setquopera.
 Selterius et sesteriū per ante t/ quasi semis tertio/ eo q; cōtineat in se asses duos et dimidiatū tertū Ceteris cōiuerūdinis fuit: vt semis anteponeat: vt semis/ quartus/ semisquintus/ semis sextus: a quo Selterius. Et est cōpositio attico more facta. Illi em ερτα και σελαστα. hoc est septē semi talenta dixerūt seruantes illud: vt expessius numerus. p dimidio caperetur. Apud romanos ex gre signato rinet libras duas ac semis vel dipondū ac semissem: et per duo ll et s notabat: vt apud Cic. in ver. Calabarq; mille nūmos: vt ex Pl. intelligi licet: qui scribit Animum celerē sesteriuz octo milū emisse. Quod ptiū fuisse octo milū nūmū Macrobius tradit. Et nemo in ordine equestri sedebat spectaturus nisi sesteria. pl. milia possideret. Apud eruditos qñs seruat vt sesteri? masculino genere vsurpēt significates minutulā summam sesteria vero pro maioribus summis: vt. cccc. sesteria pro quadringentis milibus: q; summa est cētus equestris. Est etiā sesteriū genus veli triplici licio re pti: vt tertū filiū duob? impar sit. Sue. in Aug. Ita

vt in extremis spatijs substatim dicurreret sefertio vel lodicula inuolutus. Quia diminutiua est Selteriolus vel sefertiolus cum accentu in antepenul. Sere dicuntur pili crassiores rigidis atq; erecti quales sues habent. Unde seferolum siue sefertus animal vocatur. Et a sue dicitur sere: quasi fuerit a quo r. Suis suis deducitur.

Seuolum/a veteribus dicebat obscuri. Lini. Seuolum se abo te dat qd psecuta sapiens egre cotulit.

Setia/vrbis campania qua setina vini. Var. Pedula potinos que spectat setia campos. Exigua vetulos misit ab vrbe cados.

Seuerus a. um. pe. pro. quasi secus. i. iuxta veru: vel dicitur a seuis detracta a r. prima syllaba correpta. Et mo ponit pro graui r. cenioio. Cirg. Romulidis rario q; sent curibus seueris. Vd pro crudeli r. alpo. Idem: Qui terrice bozētis rupes montesq; seuerā. Vd pro tristi vitabili. Idem: Inuidia inselix furias annesq; seuerā. Hinc Aseuero r. perseuero.

Seueritas/grauietas: que pars iusticie qua iudex nihil otio de supplicio remittit: neq; a vero discedit adeo vt videatur misericordie contraria. Unde r. pro crudelitate r. quadā nature romitate ponitur: que r. seueritudo dicitur. Plau. Quod illud est q; illi caperatur frons seueritudinē?

Seuū/pinguedo ex qua sunt candelę. Plin. lib. iij. Seuum ex omēto pccidis. Serenus: Daria fabu in est hircino collita seuo. Et est conigerorū dū raxat q; in vna parte dentata sunt: r. que in pedibus talos habent. Bisulca vō r. que pedes scilicet in digitos habent r. carent comibus non seuū: sed adipe habent q; concretus est: r. cum refrixit facile frangit/semper est in sine carnis sine sensu: q; nec arterias habet: nec venas. Contra pingue inter carnē cutēq; est succo liquidi dū: qd etiā in aliquib; sine sensu est manifestū est. Tū de sues viuetes a muribus tradūt rotas. Id pingue in sue Lardū dicit. Hinc Seuosus a. um. qd instar seui vngit. Legit tamen r. Sepuma quo Seuo as. seu sepo as. qd est seuū impono seu candelas ex seuo facio. Col. lib. ij. Feris autē ritus maiorū etiā illa p; mittit far pinsere: faces incidere: cādelas seuare: seu vt quidā legunt sebare: aut separe.

Seuoco as. penul. cor. seculum seu in alterā partē voco duco ve. Luce. li. ij. phil. Et ob e' consiliū societate cū interficeret. Cesar. Tū te a trebonio vidim; seuocari

Sextans/sexta pars assis: hoc est dug vncie.

Sextarius/dicitur q; sit sexta pars congij que mensura apud antiquos tam liquidis q; aridis seruiebat. Cic. li. ij. offi. Si enere sextarii aque mina cogeret.

Sextula/sexta pars vncie.

Sexus mascul. generis: r. hoc sexus sexi. Secdm Priscian. Plau. in ru. Virile sexus nunq; habui vllū. Car. lib. j. de anal. Sexus vtrūq; virile an muliebre an neutz sit dici pot; habitus vel natura ab e' futuro indica tui: qd est habeo aspiratione in smutato.

S Ante I

Sbilon insula indię esse docet. Aug. lib. xij. de ciui. dei. Que ex eo ceteris terris prefert: q; omnis arbor: que in ea gignitur: nunq; folijs nudat.

Si coniunctio quādoq; adiunctua: vt Si venias facia. Quādoq; causalis: vt eris doct; si legas. Quādoq; approbatiua: vt Si pcella peto. Et si qua est celo pietas. Ser. Vbi si exponit pro siquide. Et tūc iungit in dicitio. Nam subiunctio coniuncta abnegatiua est vt facerē si possent. Non interdū pro vtiā. Vir. libro. vj. Si nunc se nobis ille aureus arboze ramus ostendat. Interdū pro postq;. Teren. in Dbor. Verus si redierit molendū vsq; in pistrino. Quādoq; p non. Hier. in lib. j. Nunc. Quidus iratus dñs iura

uit/dicens: Si videbunt homines isti qui ascēderūt ex egypto terrā rē. Monunq; pro q; seu siquidem. Est etiā cōfirmātiō. Plau. in am. Si similit rem ipse in legē iussit esse iuppiter. Vir. li. j. geo. Centro si munere tellus Lbaonia pingui glandez mutauit arista. Eius cōposita Sin/ si qd/ siue/ offi/ est/ si licet/ si q;.

Si est vt admiserit. si admisit apud Terē.

Sibaris/oppidū antiquissimū ab vrbe. iij. milibus pass. distans. Aliud est oppidū calabrie qd trecenta milium milia cōtra crotoniatas armauit. Cuius populū sibirite dicitur de vicij r. luxuria intē perātes: qui a crotoniatas turpiter vici fuerit. Unde apud idoneos auctores sibiris pro mollicie capitur/ q; scilicet omnium mollissimi r. delicatissimi fuerint sibirite. Et quo vice prouerbij sibirite r. sibirice delicie dicuntur: r. sibirici ludi cū modū excedūt sibirici libelli lasciuī improbi petulātes. Sibaris etiā sit sibiritanus a. um. Scribitur a nōnullis per v ppsilo. Fuit r. hoc nomine fluius in calabria. Et Iuuenis apud Horatiū. Lydia dic p omes te deos oro sibiram cur properes amando perdere.

Sibilus pe. cor. in singulari generis masculi. In plurali masculi. r. neu. Hiero. in lib. iudi. Quare habitas in duos terminos: vt audias sibilos gregū? Idem contra Iouē. Nec sunt sibila serpentis antiqui. Luc. lib. ij. Cerberus orphee lenibit sibila cantu. Est autē sibilus qui fit ore: vt equi/ boues r. bmo/ si ad bibendū ducant. Col. li. ij. Sibilos allecari quo libentius bibant. Qd tamen r. de vento r. bmo dicitur. Virgil. in buc. Nam neq; me tantū venietis sibilus haustri. Nec percussa iuuat fluctu tum littoza: Nec que saxo fas inter decurrūt flumina valles.

Sibilo/sibilū facio. Hiero. Per translationē ad ebress. Qd per os eorū intolerabilem diabolus sibilat blasphemā. Huius cōposita sunt: Sibilo/ qd est iuxta seu retro sibilō. Claud. lib. ij. Borgoneisq; premeas assibilat hydria. Exibilo/ extra vel valde sibilō: aut tumultuari sibilatione eicio. Cic. in parado. Distrio si paululū se moueat extra numerū: aut si versus pñciatus vna syllaba breuior: aut longior epibilatur et exploditur.

Sibylla cum y ante geminū ll/ puella dicit: cuius pect; nomen recipit: r. que vaticinant: vt Lactā. r. Car. te stantur. Et a consilijs deorū nunciandis veteres hoc nomē imposuerūt. Zeolus emē σιωου deos dicitur βουλη sentētia seu consiliū dicit. Ergo sibyllas q; sibilullas. i. que dei sentēcias dixerūt. Hiero. ptra Iouē. q; si eolici sermōis genere sibylla θεοβουλη appellat recte consiliū dei sola scribit nosse virginitas Sibyllas decē fuisse scriptit Car. Prima fuit persica: secūda libyca: tertia delpbica: quarta cimea in italia: quinta Erytreā: sexta samia: septima cumana: amaltbea noie: Octaua bellepontia: nona phrygiā: decima tyburtina noie Albunea. Suidas autē plura scribit de ipis r. alio modo: sed quonā Suidę nostrī mentio facta est codices impressi sunt emendāti: vbi est maximus error. nam dicit σιβυλλα ρομαικη λεξιστορι προληρευομερη προφητισ ηγουρ μαρσιισιμο debet dicere: σιβυλλα ρομαικη λεξιστουκεστισιοσ est colice dicit deus βουλη cōsiliū: quonā scit deorū secreta.

Sibur vnteres vocant callidū r. cautū.

Sic aduerbiū affirmātiū: vt fecisti ne hoc? Sic. Quādoq; similitudinis. Cirg. Non sic aggeribus ruptis cum spumeus amnis exit. Dñq; oprādi. Idem: Sic pat ille deū faciat: sic magn' appollo. Est r. cōiunctio illatiua. Luce. Sic tor simul virtutes cōtincēie grauitatis iusticie fidei defecerūt. i. igif. Monunq; capif. p valde. Apul. Nec ego rebar sic multozid opus die rū esse. Frequentius tamē in hoc sensu cōpositū sicq;

